

Interwencji popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. O'Reilly i C. Ladenburger, pełnomocnicy) oraz Republika Federalna Niemiec (Przedstawiciele: A. Tiemann, W.-D. Plessing i M. Lumma, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 1 akapit siódmy i ust. 6, jak również art. 8 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz. U. L 251, str. 12) — Odstępstwo od prawa małoletnich dzieci do łączenia rodzin

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec i Komisja Wspólnot Europejskich pokryją koszty własne.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 czerwca 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-255/04) (¹)

(Dopuszczalność — Niezgodność między uzasadnieniem a żądaniami skargi — Zasada, zgodnie z którą sąd nie może orzekać ultra petita — Artykuł 49 WE — Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie licencji od potrzeb rynku — Uregulowanie krajowe ustanawiające domniemanie istnienia stosunku pracy — Odwrócenie ciężaru dowodu — Brak postanowień o „sposobie procedury” w rozumieniu orzecznictwa Peterbroeck — Ochrona społeczna — Koordynacja przez rozporządzenie (WE) nr 1408/71 przepisów podlegających zastosowaniu — Pierwszeństwo — Zwalczenie nielegalnego zatrudnienia)

(2006/C 190/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i A.-M. Rouchaud-Joët, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (Przedstawiciele: G. de Bergues i A. Hare, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Art. 43 i 49 WE — Obowiązujący we Francji system udzielania licencji artystom mających swe przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, którzy nie posiadają licencji wydawanej na porównywalnych warunkach w ich państwie pochodzenia — Domniemanie istnienia stosunku pracy stosowane wobec artystów uznanych za usługodawców mających swe przedsiębiorstwo w swoim państwie pochodzenia, gdzie zazwyczaj świadczą analogiczne usługi

Sentencja

- 1) Uzależniając udzielenie licencji dla biura pośrednictwa pracy dla artystów mających swe przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, od spełnienia kryterium zainteresowania działalnością biura ze względu na potrzeby artystów w zakresie zatrudnienia oraz
 - narzucając domniemanie istnienia stosunku pracy stosowane wobec artysty uznanego za usługodawcę mającego swe przedsiębiorstwo w jego państwie członkowskim pochodzenia, gdzie zazwyczaj świadczy analogiczne usługi,
 - Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą mocy art. 49 WE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich oraz Republika Francuska ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Breisach — Niemcy) — Badischer Winzerkeller eG przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-264/04) (¹)

(Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Łączenie spółek — Sprostowanie w księdze wieczystej — Pobór opłaty — Zakwalifikowanie jako „podatek od przeniesienia prawa” — Przesłanki poboru opłaty)

(2006/C 190/04)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Amtsgericht Breisach (Niemcy)